

ved Krigsstattens Ophævelse vil blive nedfat med et Beløb, som er endog lidt større end det, hvormed den skal nedfattes ved Traktaten. Hvad der altsaa herved vilde ske, vilde være det, at fra 1ste April 1885 at regne vil der være en Nedsettelse af henved 4 Millioner Kr. paa Tolden. Dette vil være det Grundlag, hvorpaa vi have at arbejde, og paa dette Grundlag vil det uden Tvivl være bedst for dette og det andet Thing, for Regjeringen og alle Faktorer at enes om en Lov; og man vil endog have, tror jeg, en afgjort Sikkerhed for, at der vil kunne opnaas Enighed om en Toldlov, naar selve Krigsstattolden er ophævet, eftersom man ikke fra nogen Side vil have nedfat Tolden paa adskillige af de Artiller, som ere nævnte i Krigsstattoldloven. Det er ikke fra nogen Side Hensigten at faae Brændevinsafgiften nedfat fra det Nuværende eller at faae Tolden paa Tobak, Vin ja ikke engang Tolden paa Suffer, tror jeg, nedfat. Det vil derved være et meget naturligt Standpunkt, hvorpaa vi ville komme til at foretage Toldrevisionen. Vi komme til at foretage den paa Grundlag af den af den daværende Repræsentation — ganske vist ikke Rigsdagen, men Rigsraadet — vedtagne Toldlov af 4de Juli 1863. Denne Toldlov adskiller sig i en meget væsentlig Henseende fra Krigsstattoldloven derved, at den fremgik af en saglig Behandling, hvorimod Krigsstattoldloven var en Nødhjælpslov, hvor man efter en kort Overveelse, som det ikke var muligt at udstrække til Enkelthederne, vedtog visse Forhøielser for i Diebliffet at staae en forøget Indtægt tilveie. Det var en Fremgangsmaade, som vel under saa ekstraordinære Forhold kunde forsvares, men som det ikke kunde forsvares at benytte ved en almindelig Behandling af Toldloven. Ogsaa dette viser jo, at Krigsstattloven havde en midlertidig Karakter, thi man vilde ikke have behandlet nogen som helst blivende Skat paa den Maade. Dette Synspunkt for Krigsstattoldloven maa være det naturlige for den nuværende Repræsentation, idet den strider til at revidere det Arbejde, som den tidligere Repræsentation foretog i 1863, da den udarbejdede Toldloven af 4de Juli 1863. Vi ville saaledes ved Vedtagelsen af Vædringsforslaget komme til at staa paa det naturlige Standpunkt for Revision, et Standpunkt, som ikke vil kunne forkastes fra nogen Side, og vi ville staa med friere Hænder overfor Kompensationsspørgsmaalet, som da i Forveien vilde være bragt ud af Verden. Af disse Grunde kan jeg paa Flertallets Begne tiltræde det foreliggende Forslag. Jeg beklager, at man har fundet det fornødent at gaa en saadan Omvei, men

naar man ønsker at gjøre det, kunne vi ikke have Noget derimod. Det er derfor heldigt, at det ærede Medlem for Midelfart har formuleret sit Forslag saaledes, at Krigsstattloven ikke skal ophæves for 1ste April 1885. Derved vil det være muligt at faae en Toldrevision tilenbebragt, saaledes at Krigsstattlovens formelle Ophævelse aldrig vil komme til at træde i Kraft, medmindre man ikke skulde enes om en Toldrevision. Deri vil der ligge en stærk Drivfjeder for alle Faktorer i Lovgivningsmagten, en Drivfjeder, som jeg tror, vi alle sammen, saavel Regjeringen som det andet Thing og ogsaa dette Thing, kunne have godt af ved denne Sags Behandling, en Drivfjeder til at fremskynde og gjøre Ende paa den. Det vil være, tror jeg, et gjenfaldigt Pant paa, at der i næste Samling vil udkomme en Toldlov. Dersom det ikke var Tilfældet, at vi betragtede det paa den Maade som et Pant paa, at der til næste Samling vil udkomme en Toldlov, vilde vi ikke uden at fravige principielt vor hele Stilling til denne Sag kunne anbefale at vedtage Traktaten med dette Tillæg, men da det nu er saa, nærer jeg ingen Betænkelse ved paa Flertallets Begne at opfordre Thinget til at stemme for det Forslag, som er indbragt af det ærede Medlem fra Midelfart.

Scharling: Det har unegtelig noget forhauset mig, at Flertallets ærede Ordfører har kunnet slutte sig til det Vædringsforslag, her foreligger, og som gaar ud paa en Ophævelse af selve Krigsstattoldloven af 5te August 1864, thi tidligere har jo Forholdet altid været dette, at naar en Fordring om Ophævelse af Krigsstatten ellers blev fremfat, er det bleven gjort gjældende, at det selvfølgelig ikke var Krigsstattloven som saadan, man vilde have ophævet, men kun Krigsstattens Beløb. Jeg skal erkjende, at der i og for sig er mere logisk Rimelighed i fra Flertallets Standpunkt at kræve selve Krigsstattloven opgivet, naar det vil gjøre gjældende, at det er en Lov, der har været betinget af selve Krigsforholdene, og at det derfor vil være ubilligt at vedblive i Længden at fastholde denne Skat. Men paa den anden Side har jo selve Flertallet bestandig gjort gjældende, at der slet ingen Grund var til at nedfatte de fleste af de Toldsatser, som ere berørte ved Krigsstattloven af 1864, og der har jo endog været Overensstemmelse mellem de forskjellige Toldlovsforslag, som have foreligget fra Regjering, Landsting og Folkething om i det Væsentlige at bevare de vigtigste Positioner i Loven og yderligere at forhøie nogle af dem, saaledes særlig den Position, som giver omtrent Halvdelen af Krigsstattolden, nem-